

Energistyrelsen

Høringsnotat om udkast til bekendtgørelse om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem

Kontor/afdeling
Brint og grønne
brændstoffer

Dato
04-04-2025

J nr. 2024 - 9819

/JUSBM & JNFS

Et udkast til bekendtgørelse om tilslutning til det sammenkoblede brintsystem har i perioden fra den 20. september 2024 til den 18. oktober 2024 været i høring hos en række myndigheder, organisationer m.v.

Herudover blev udkastet til bekendtgørelse offentliggjort på Høringsportalen den 20. september 2024.

Klima- Energi- og Forsyningsministeriet har modtaget 12 eksterne høringssvar til udkastet til bekendtgørelsen.

Ministeriet takker for de modtagne høringssvar.

Følgende 12 høringssvar har fremsendt bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen:

- Brintbranchen
- Copenhagen Infrastructure Partners (CIP)
- Crossbridge Energy
- Dansk Erhverv
- Dansk Industri
- Drivkraft Danmark
- European Energy
- Evida
- Forsyningstilsynet
- Green Power Denmark
- H2 Energy Europe
- RWE

Nedenfor gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar. Ministeriets bemærkninger til høringssvarene, herunder om der er foretaget ændringer i anledning af høringssvarene, er skrevet med kursiv. Herefter er det opsummeret, hvilke ændringer der er foretaget i den endelige bekendtgørelse i forhold til det udkast, som har været i offentlig høring. Her omtales også ændringer, som ikke har baggrund i modtagne høringssvar, men som er foretaget på ministeriets egen foranledning.

De væsentlige punkter er:

Generelle bemærkninger

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

1. Mulighed for direkte tilslutning til det tyske brintsystem
2. Opstået ret til tredjepartsadgang til tilslutningsanlæg
3. Øvrig regulering mv.

Specifikke bemærkninger

4. Anvendelsesområde og definitioner (kapitel 1)
 - i. Definition af tilslutningsanlæg
 - ii. Definition af brintklynger
5. Anvisning af tilslutningspunkt (kapitel 2)
 - i. Anvisning af tilslutningspunkt
 - ii. Sagsbehandlingskrav
6. Ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg (kapitel 3)
 - i. Placering af ejerskab af tilslutningsanlæg
 - ii. Ekspropriationsadgang til tilslutningsanlæg
 - iii. Sikkerhed
 - iv. Anvendelse af serviceudbydere
 - v. Brintinfrastrukturselskaber der kan være serviceudbydere
7. Fordeling af omkostninger ved tilslutning (kapitel 4)
 - i. Måling af data
8. Klageadgang (kapitel 5)

Generelle bemærkninger

1. Mulighed for direkte tilslutning til det tyske brintsystem

Brintbranchen opfordrer til en afklaring af regler for tilslutningsanlæg, der går på tværs af balanceringszoner eller markeder. Specifikt finder de det relevant for projekter tæt på grænsen til Tyskland i perioden mellem etablering af den første danske brintinfrastruktur og etablering af den tyske brintinfrastruktur. Brintbranchen mener, at det vil give mening at introducere midlertidige regler med mulighed for at tilslutte sig direkte det tyske brintsystem for at muliggøre, at danske projekter kan komme i drift tidligere end med den danske brintinfrastruktur.

Dansk Erhverv opfordrer ligeledes til, at eftersom at den danske brintinfrastruktur først kan være klar i 2031, at danske producenter af grøn brint, som ligger tæt på den tyske grænse, derfor får mulighed for at etablere private tilslutningsledninger til Tyskland, så der kan leveres brint til tyske virksomheder. En anden mulighed er ifølge Dansk Erhverv, at den danske og tyske regering indgår i forhandlinger om, hvorvidt den tyske brintinfrastruktur kan forlænges til Danmark.

European Energy opfordrer kraftigt til, at den danske regering giver mulighed for, at danske producenter af grøn brint beliggende tæt på den tyske grænse får mulighed for at trække private tilslutningsledninger hen til og over den dansk-tyske grænse med henblik på at kunne levere på kontrakter med tyske virksomheder.

Der findes ministeriet bekendt ingen lignende fortilfælde for grænseoverskridende tilslutningsanlæg på energiområdet. Ministeriet anser det ikke som muligt at komme i mål med den nødvendige regulering og aftaler med Tyskland inden for en tidsramme, der kan betyde, at danske producenter kan transportere brint til Tyskland før, at der er infrastruktur i drift i Danmark. Det vurderes ikke er muligt at facilitere sådanne tilslutninger med ændring af nærværende bekendtgørelsen, da direkte tilslutninger til udlandet er en omfattende juridisk øvelse, som kræver nærmere undersøgelse af EU-retten, mellemstatslige aftaler, formentlig lovændringer mv. Derudover er det væsentligt for den danske brintinfrastruktur, at flere forskellige brugere tilsluttes systemet for at understøtte funktionaliteten og forsyningssikkerheden samt udviklingen af det danske brintmarked. Ministeriet er opmærksom på branchens efterspørgsel på en hurtig udrulning af dansk brintinfrastruktur og arbejder herpå. Ministeriet gør i den forbindelse opmærksom på den politiske aftale af 6. februar 2025 om Brintinfrastruktur til Tyskland: Muliggørelse af Syvtallet, hvoraf fremgår, at

”Med nærværende aftale træffer aftalepartierne beslutning om en række tiltag, der skal øge sandsynligheden for etablering af brintinfrastruktur fra Danmark til Tyskland i 2030, ligesom partierne er enige om at afsætte et større milliardbeløb for at understøtte udviklingen af brintinfrastruktur i Danmark.”

Der arbejdes således på at understøtte realiseringen af brintinfrastruktur mellem Danmark og Tyskland med henblik på at bidrage til muligheden for et nyt dansk eksporteventyr fra 2030.

2. Opstået ret til tredjepartsadgang til tilslutningsanlæg

Brintbranchen, Crossbridge, Dansk Erhverv, Green Power Denmark, H2

Energy Europe og RWE har efterspurgt klarhed om, hvad der sker både økonomisk og processuelt i en situation, hvor der opstår ret til tredjepartsadgang for et (privatejet) tilslutningsanlæg, og anlægget dermed overtages af transmissions- og distributionssystemet.

Udkastet til L121 Forslag til lov om ændring af lov om gasforsyning, lov om Energinet, lov om anvendelse af Danmark undergrund og lov om planlægning (herefter lovforslaget), der giver bemyndigelse til denne bekendtgørelse indeholdte forud for den offentlige høring af lovforslaget en bestemmelse, hvori det var fastsat, at ”[d]er er ikke adgang til tilslutningsanlæg, medmindre der opstår ret til adgang”. Det var hensigten at foreslå dette indsat i et nyt stykke (§ 18, stk. 4) i gasforsyningsloven. Som konsekvens af den offentlige høring af lovforslaget er den del af lovforslaget (§ 18, stk. 4) slettet. Ministeriet henviser i øvrigt til offentliggjorte høringsnotat til lovforslaget, der kan findes på høringsportalen

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/68767>). Idet der således ikke kan opstå til ret tredjepartsadgang til tilslutningsanlæg i medfør af § 18, stk. 4, er dette ikke nærmere reguleret i bekendtgørelsen.

3. Øvrig regulering mv.

CIP anbefaler, at bekendtgørelsen stiller krav til statslige infrastrukturselskaber om at oplyse om, hvorvidt tilslutning til afkoblede distributionsnet medfører en samlet eksponering mod en aktivbase, der inkluderer andre distributionsnet, herunder brintklynger. Dette bør også omfatte eventuelle fremtidige transmissionsnet i Østdanmark for at sikre, at systembrugere har et fuldt overblik over deres økonomiske forpligtelser ved tilslutning.

Green Power Denmark gør opmærksom på, at reguleringen for brintinfrastruktur endnu er under udvikling, og derfor kommer den drypvis. Det gør det vanskeligt for aktørerne at forholde sig til de fragmenterede delreguleringer, idet dele eller hele af konteksten fortsat mangler. Bl.a. mangler der en bekendtgørelse angående forretningsforhold.

Det følger af bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2, at brintinfrastrukturselskaberne har pligt til at give brugere, der anmoder til tilslutning, alle nødvendige oplysninger, herunder et detaljeret skøn over de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen eller aftag af brinten, som systembrugeren forventes at skulle betale til brintinfrastrukturselskabet i forbindelse med tilslutningen.

Regulering af brintinfrastrukturen er under udvikling og i den forbindelse er ministeriet opmærksom på brintbranchen behov for rettidigt kendskab til reguleringen. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet gør opmærksom på, at udkast til bekendtgørelse om organisering af brintmarkedet og adgang til brintransmissions- og brintdistributionssystemer har været i høring i oktober-november 2024. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft samtidig med denne bekendtgørelse om tilslutning. Desuden gør ministeriet opmærksom på, at branchen har været inddraget løbende i udarbejdelsen af de to bekendtgørelser bl.a. med offentliggørelse af informationspapir om forventet indhold til bekendtgørelserne i maj 2024.

4. Anvendelsesområde og definitioner (kapitel 1)

4.1 Definition af tilslutningsanlæg

CIP, Dansk Erhverv, Dansk Industri og Green Power Denmark anbefaler, at det tydeliggøres, at tilslutningsrørets dimensioner og design for tryksætning overlades til systembrugerens behov. Dette anbefales grundet forventning om, at tilslutningsrøret kan virke som buffer for systembrugeren, hvilket også vil

understøtte et stærkere samspil mellem el- og brintproduktion til fordel for en bedre balancering af elnettet.

Systembrugeren skal eje og som udgangspunkt etablere og drive dennes tilslutningsanlæg, jf. § 9, stk. 1 i bekendtgørelsen. Formålet med et tilslutningsanlæg er at tilslutte en systembruger til det sammenkoblede brintsystem eller en brintklynge.

Ministeriet gør derfor opmærksom på, at et tilslutningsanlæg således ikke må etableres eller drives med henblik på andet end at tilslutte. Systembrugeren må dog for at understøtte tilslutningen etablere og drive en nødvendig buffer funktion i tilslutningsrøret for at sikre en funktionel tilslutning.

Det betyder, at så længe formålet med tilslutningsanlægget fortsat er at tilslutte og tilslutningsanlægget i øvrigt er i overensstemmelse med reguleringen, er det op til systembrugeren at designe og tryksætte sit anlæg. Systembrugeren skal dog derudover være opmærksom på eventuelle krav fastsat i en tilslutningsaftale.

4.2 Definition af brintklynger

Dansk Erhverv, Evida og **RWE** bemærker, at bekendtgørelsen bør præcisere, hvornår et system er koblet sammen i "ikke væsentlig grad" i forhold til definitionen af brintklynger i §2.

Det er ministeries opfattelse, at ved brintklynger skal forstås systemer, hvori der injiceres, aftages og transporteres brint og som enten ikke er en del af det sammenkoblede brintsystem eller systemer koblet sammen i ikke væsentlig grad. Ved "koblet sammen i ikke væsentlig grad" forstås fx, at der ved sammenkobling af to brintklynger ikke automatisk er tale om det sammenkoblede brintsystem. Hvornår der er tale om henholdsvis det sammenkoblede brintsystem eller en brintklynge, vil imidlertid bero på en konkret vurdering.

5. Anvisning af tilslutningspunkt (kapitel 2)

5.1 Anvisning af tilslutningspunkt

Brintbranchen, CIP, Dansk Industri og Green Power Denmark anser det som meget positivt, at systembrugere får mulighed for at vælge mellem flere tilslutningspunkter. Dog er der en risiko for, at valget reelt er begrænset af bl.a. geografiske og tekniske årsager. Det ville derfor give mening, at der i bekendtgørelsen introduceres nogle kriterier, som Energinet og Evida skal anvende for at sikre et reelt valg mellem flere tilslutningspunkter for systembrugere.

Danske Erhverv, Dansk Industri og Green Power Denmark fremhæver dertil, at det kan være nyttigt at give tekniske og økonomiske incitamenter til at tilbyde flere

muligheder i områder med umiddelbart få muligheder for tilslutning pga. sikkerhedsafstande og bytæthed.

H2 Energy Europe bemærker, at det er vigtigt, at det fastholdes, at det er brugerens ret og valg alene, om man ønsker at forbinde til brintinfrastrukturen på distributions- eller transmissionsniveau, så det sikres, at man som bruger ikke kan tvinges til at skulle forbinde på distributionsniveau, hvis brugeren ser det mere fordelagtigt at forbinde anlægget på transmissionsniveau. Det skal sikre brugeren, at såfremt en bruger har udviklet og klargjort et tilslutningsanlæg og trace, kan dette ikke forsinkes, hvis eksempelvis Evida efterfølgende viser sig interesseret i at udvikle det samme geografiske områder i konflikt med brugeres tilslutningsanlæg, og brugeren vil skulle afvente Evidas beslutning om, hvorvidt de vil udvikle området eller ej.

Crossbridge bemærker, at de er enig i, at den tekniske og økonomiske vurdering af de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger må være udslagsgivende for afklaring af tilslutningspunktet, såfremt dette er gældende for systembrugeren og ikke for hele værdikæden. De antager, at en systembruger som udgangspunkt bliver anvist det nærmeste tilslutningspunkt, idet dette må forventes at være den bedste teknologiske og økonomiske løsning.

Drivkraft Danmark udtrykker bekymring for, at anvisning af tilslutningspunkt kan blive uforholdsmæssigt dyrt for systembrugeren, da placeringen af tilslutningspunktet indgår i de samlede økonomiske omkostninger for tilslutningen. Tilslutningspunktets placering er nødvendigvis ikke optimalt for produktionsanlægget, og der er derfor risiko for, at projekter ikke realiseres.

Ministeriet bemærker, at det er transmissionsselskaber, transmissionssystemejere og systemoperatører, eller distributionsselskaber, som træffer afgørelser om anvisning af tilslutningspunkt i henhold til § 3, stk. 1. Det er således brintinfrastrukturselskaberne, som har kompetencen til at træffe afgørelser om tilslutningspunkter, da det er dem, der har den fornødne viden om deres infrastruktur. Brintinfrastrukturselskaberne skal dog forud for afgørelser om anvisning af tilslutningspunkter drøfte dette med den pågældende systembruger, så systembrugers ønsker tages i betragtning.

Der er indsat en række foranstaltninger, som sikrer systembrugeren rettigheder i forhold til anvisning af dens tilslutningspunkt. Således finder forvaltningslovens anvendelse ved afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt, jf. § 7 i bekendtgørelsen. Det betyder, at der gælder krav om partshøring. Systembrugeren skal således have mulighed for blive hørt inden, at der træffes en afgørelse. Derudover stilles der i medfør af § 8 i bekendtgørelsen krav om en skriftlig begrundelse og vejledning om klageadgang og tidsfrist, jf. § 13, medmindre afgørelsen fuldt ud giver systembrugeren medhold. Det betyder, at hvis

systembrugeren ikke tildeles den tilslutning, som brugeren har anmodet om, skal brintinfrastrukturselskabet begrunde dette. Herefter kan systembrugeren overveje, hvorvidt den vil påklage afgørelsen til Forsyningstilsynet. Samlet set er der således forskellige muligheder for, at systembrugeren kan få sine ønsker om tilslutning taget i betragtning ved afgørelse til anvisning af tilslutningspunkt.

Når brintinfrastrukturselskabet skal anvise et tilslutningspunkt, skal selskabet bl.a. gøre dette ud fra en teknisk og økonomisk vurdering af de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen af brint. Det kan være det nærmeste tilslutningspunkt, som vurderes det mest hensigtsmæssige ud fra en teknisk og økonomisk vurdering af de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen af brint, men det vil bero på en konkret vurdering foretaget af den kompetente myndighed. Det betyder, at det er det brintinfrastrukturselskab, der træffer afgørelsen, som skal foretage denne vurdering. Ministeriet vurderer det derfor ikke hensigtsmæssigt at indsætte et maksimalt distancekrav, fordi der vil være behov for at se på mange forskellige elementer, før et selskab kan give en anvisning. I stedet gør ministeriet opmærksom på, at der gælder udbygningsforpligtelser.

I den situation, hvor en systembruger har anmodet flere brintinfrastrukturselskaber om tilslutning, og der er truffet afgørelse af flere selskaber om anvisning af tilslutningspunkt for den samme systembruger, kan systembrugeren vælge, hvilket selskab den vil indgå aftale om tilslutning med, jf. § 5. Dette er for at understøtte, at systembrugeren potentielt kan få tilbudt flere mulige tilslutningspunkter, og dermed kan vælge det punkt, der er mest hensigtsmæssigt for brugeren. I den forbindelse gøres der dog opmærksom på, at selskaberne er forpligtede til i fornødent omfang at drøfte anvisning af tilslutningspunkt med andre brintinfrastrukturselskaber, inden der træffes afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt, jf. § 3, stk. 1, nr. 4.

Derudover gør ministeriet opmærksom på, at det følger af § 18, stk. 2, 1. pkt. i lov om gasforsyning, at anmodningen om adgang efter stk. 1 rettes til det relevante selskab inden for systemet, hvis infrastruktur ønskes benyttet. Der er dermed en umiddelbar valgfrihed til, at systembrugeren kan vælge det infrastrukturselskab, hvor der ønskes en tilslutning, men med de begrænsninger som følger i forhold til nægtelse af adgang. I overensstemmelse hermed er § 3 i bekendtgørelsen udformet således, at det er transmissionsselskabet, transmissionssystemejereren og systemoperatøren, eller distributionselskabet som skal anvise et tilslutningspunkt ved anmodning om tilslutning af en systembruger.

Green Power Danmark og H2 Energy Europe bemærker, at det bør uddybes, hvad "fornødent omfang" i § 3, stk. 1, nr. 4 er, hvorefter at tilslutningspunkt skal ske efter drøftelse i "fornødent omfang".

Ministeriet bemærker, at det vil bero på en konkret vurdering i de enkelte sager i hvilket omfang, der er behov for drøftelse med andre brintinfrastrukturselskaber. Det kan f.eks. afhænge af, hvor der anmodes om tilslutning, og om der er truffet afgørelse om lignende tilslutninger allerede samt sagens kompleksitet i øvrigt. Derfor er det ikke muligt at definere nærmere krav til, hvad fornøden omfang er, da det vil afhænge af den konkrete sag.

5.2 Sagsbehandlingskrav

CIP fremhæver, at § 6 i udkast til bekendtgørelsen er en væsentlig bestemmelse for at sikre en smidig tilslutningsproces, idet Energinet og Evida skal levere oplysninger om tidsplan og omkostninger til systembrugerne, men at der mangler klare krav til, hvordan denne gennemsigtighed skal sikres i praksis, og hvordan Energinet og Evida konkret skal nå frem til en beslutning, og hvilke kriterier der indgår i beslutningsprocessen.

Til dette anbefaler **Brintbranchen, Crossbridge, Green Power Denmark og H2 Energy Europe**, at termer som "rimelig", "nøjagtig", "vejledende" og "detaljeret" i paragraf 6 defineres nærmere, f.eks. ved brug af minimumskrav og månedsangivelser.

Dansk Erhverv gør også opmærksom på, at der mangler klare krav til gennemsigtigheden, om hvordan Energinet og Evida konkret skal træffe en beslutning, samt hvilke kriterier der indgår i beslutningsprocessen.

Ministeriet anerkender, at de oplyste termer giver anledning til skøn, men finder det dog hensigtsmæssigt, at der i bestemmelsen er en skønsmargin. Dette er for, at brintinfrastrukturselskaberne kan foretage en konkret vurdering under iagttagelse af de konkrete omstændigheder i den pågældende sag. Dette skyldes, at det må forventes, at hvad der udgør en rimelig og nøjagtig tidsplan vil afhænge af situationen. Fx vil variabler, som forventet tilslutningspunkt og om en lignende tilslutning allerede har fundet sted, påvirke en tidsplan. Selvom ministeriet anerkender nødvendigheden af klarhed om forventninger for systembrugeren, finder ministeriet dog, at det på nuværende stadie vil være særdeles uhensigtsmæssigt at fastsætte nærmere objektive krav ved fx at angive en specifik maximal tidsperiode for behandling, idet rimeligheden af tidsperioden må ses ud fra de konkrete omstændigheder som eksemplificeret ovenfor.

6. Ejerskab, etablering og drift af tilslutningsanlæg (kapitel 3)

6.1 Placering af ejerskab af tilslutningsanlæg

Crossbridge Energy, Dansk Erhverv, Green Power Denmark og RWE giver overordnet udtryk for, at der er udfordringer ved privat ejerskab af særligt tilslutningsrør, da de både finder, at der er udfordringer med sikkerhedsmæssige aspekter og adgang til ekspropriation. Derfor finder de det hensigtsmæssigt, at

brintinfrastrukturselskaber kan eje, etablere og drive tilslutningsanlæg og foreslår bekendtgørelsen ændret, så dette er muligt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er ved fastsættelsen af reguleringen for tilslutning på brintområdet meget opmærksom på de udfordringer, som forskellige ejerskabsmodeller for tilslutningsanlæg kan give. Samlet set finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt, at det er de private aktører, som selv skal eje deres eget tilslutningsanlæg. Dette med argumentet om, at brintinfrastrukturselskaberne skal fokusere på at eje, etablere og drive infrastruktur med tredjepartsadgang til gavn for flere brugere.

Der er dog givet mulighed for, at Evida kan etablere og drive tilslutningsanlægget på vegne af den private aktør for at imødekomme den bekymring, som branchen har rejst, og Evida allerede har erfaring med at etablere og drive biogastilslutning.

6.2 Ekspropriationsadgang til tilslutningsanlæg

Crossbridge Energy er bekymrede for, at det ifølge dem tilsyneladende ikke er muligt for hverken Energinet eller Evida at anvende eksproprieringsretten som serviceudbyder.

Dansk Erhverv giver udtryk for, at private aktører er udfordrede, hvis de skal forhandle landrettigheder med mange forskellige lodsejere på en specifik strækning. Dansk Erhverv foreslår, at brintinfrastrukturselskaberne også kan eje den pågældende strækning.

Green Power Denmark efterspørger afklaring af, hvorvidt eksproprieringsretten, som brintinfrastrukturselskaber har i dag, følger med datterselskaberne til Energinet og Evida, når de ikke må eje tilslutningsanlæg, men alene må etablere, drifte og vedligeholde tilslutningsanlæg. Eller om retten følger med ejerskabet, når der skal etableres tilslutningsanlæg. Green Power Denmark bemærker, at der ikke er nogen succesfulde erfaringer med ekspropriation af gas- eller brintrørledninger fra private aktører.

Ministeriet gør opmærksom på, at retten til ekspropriation ikke bliver reguleret i denne bekendtgørelse. I gasforsyningsloven har der ikke været ekspropriationsadgang til systembrugernes tilslutninger til brintsystemet. Der vil dog med ikrafttrædelse af ændringsforslag 121 til lov om gasforsyning blive givet hjemmel hertil i § 55, stk. 4. Det betyder, at ved ikrafttrædelsen af ændringslovforslaget 121 er der ekspropriationsadgang i medfør af gasforsyningslovens § 54, stk. 4 "[t]il etablering og drift af de nødvendige tilslutninger af systembrugere til distributionssystemerne eller transmissionssystemet, jf. § 18, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren for tilslutning til transmissionssystemet eller kommunalbestyrelsen for tilslutning til distributionssystemet, når almenvellet kræver det, tillade, at der iværksættes

ekspropriation vedrørende fast ejendom." Ændringen vil konkret betyde, at ekspropriationsadgangen vil omfatte alle brintproducenter og brintaftagere, der teknisk og sikkert kan injicere og transportere brint ind i brintsystemet.

6.3 Sikkerhed

Crossbridge Energy ser en sikkerheds- og driftsrisiko, når forskellige aktører har ansvaret for systemydelse, der potentielt kan påvirke det samlede net og opbakning til grønne projekter i tilfælde af utilsigtede hændelser ved manglende nødvendige sikkerhedsprocedurer i de enkelte organisationer. Crossbridge Energy mener, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet grundigt skal overveje hvilke kriterier, der som minimum skal fastsættes for at imødekomme de nævnte risici.

Green Power Danmark bemærker, at der er usikkerhed om, hvad den kommende lovgivning om sikkerhedsafstande til anden infrastruktur og arealanvendelse kommer til at indeholde. Uden kendskab til disse regler vurderer de, at der er for stor risiko for, at systembrugeren anlægger et anlæg, som ikke kan sammenkobles med det sammenkoblede brintsystem eller en brintklynge.

Ministeriet er opmærksom på, at sikkerhed er vigtigt ved etablering af tilslutningsanlæg. Det kan være hensigtsmæssigt, at der kan være få aktører, der udvikler viden om håndtering af sikkerhed. Denne bekymring er imødekommet ved, at de systembrugere, der ikke har kompetencerne til håndtering af fx sikkerhed kan gøre brug af en serviceudbyder, herunder Evida, hvor Evida har stor kompetence inden for området qua sin rolle som gasdistributør.

Dette ændrer ikke ved, at det stadig er systembrugeren, der har det egentlige ansvar for sikkerheden for tilslutningsanlæggene. Ministeriet gør opmærksom på § 4 og særligt § 11 i bekendtgørelsen, hvori der sættes sikkerhedsmæssige krav til systembrugeren. Det følger af bestemmelsen, at systembrugeren skal sikre og måle kvaliteten af den brint, der injiceres, aftages og transporteres i dennes tilslutningsanlæg. Derudover skal systembrugeren sikre den sikkerhedsmæssige forsvarlige fysiske balance i dennes tilslutningsanlæg.

Systembrugeren skal i øvrigt være opmærksom på sikkerhedsmæssige krav til dennes tilslutningsanlæg, der kan følge af anden lovgivning, såsom lov om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer samt regler udstedt med hjemmel deri. Formålet med den eksplicitte henvisning til lov om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer samt regler udstedt med hjemmel i den lov var at gøre systembrugeren særlig opmærksom på dennes sikkerhedsmæssige forpligtelser ved ejerskab af tilslutningsanlægget.

Ministeriet har på baggrund af bemærkning fra branchen genovervejet ordlyden i § 11. Formålet med den eksplicitte henvisning til lov om

sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer samt regler udstedt med hjemmel i den lov var at gøre systembrugeren særligt opmærksom på dennes sikkerhedsmæssige forpligtelser ved ejerskab af tilslutningsanlægget. Energistyrelsen har på baggrund af denne bemærkning genovervejet ordlyden i § 11. Energistyrelsen finder det imidlertid uhensigtsmæssigt, at der fremgår en ikke-udtømmende liste, idet der også kan være anden regulering, som systembrugeren skal være opmærksom på i forbindelse med sikkerhedsaspekter af deres tilslutningsanlæg, som ikke vil fremgå af en sådan liste. Det vil således kunne give anledning til tvivl om, hvilken regulering systembrugeres tilslutningsanlæg er underlagt. Energistyrelsen ændrer derfor § 11, således at sidste led af bestemmelsen udgår. Dette betyder ikke, at systembrugers tilslutningsanlæg ikke skal være i overensstemmelse med lov om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer samt regler udstedt med hjemmel i nævnte lov, men at Energistyrelsen i stedet vil understøtte systembrugernes fokus på denne regulering via fx Energistylens vejledning om etablering af PtX på land på hjemmesiden veprojekter.dk. Derudover opfordres brintinfrastrukturselskaberne til at henvise deres tilslutningskunder til Energistylens vejledningsmateriale som en del af dialogen ved tilslutning.

Ministeriet er klar over, at Sikkerhedsstyrelsen er ved at udvikle den sikkerhedstekniske regulering, og at branchen afventer viden om den kommende regulering på dette område. Ministeriet har været i dialog med Sikkerhedsstyrelsen om den kommende lovgivning og bekendtgørelser på området, og kan informere om at disse forventes at komme i høring i løbet af sommer og efterår 2025. De nye regler forventes at træde i kraft 1. jan. 2026 såfremt der opnås politisk enighed.

6.4 Anvendelse af serviceudbydere, herunder rollefordeling og standardkontrakter

Brintbranchen byder muligheden for at bruge en serviceudbyder og for, at dette også kan være Energinet eller Evida, meget velkommen. Brintbranchen finder ikke, at muligheden for, at Evida og Energinet via et datterselskab (serviceudbyder) etablerer og driver tilslutningsrør udgør en forvridding i markedet. Tværtimod så mener Brintbranchen, at det bidrager til øget konkurrence. Dog er det vigtigt, at de udvikler standardiserede kontrakter, hvor ansvar, forpligtelserne og krav til samarbejde defineres tydeligt, så private aktører kan konkurrere på samme vilkår. Disse krav kunne med fordel defineres i bekendtgørelsen.

CIP, Dansk Erhverv, Dansk Industri, og Green Power Denmark fremhæver, at det er vigtigt, at der i bekendtgørelsen fremhæves mere detaljeret, hvilket ansvar og forpligtelser serviceudbyderen har, og hvordan samarbejdet med transmissions- og distributionsselskaber skal foregå. Yderligere kan krav til standardkontrakter og vejledninger, som systembrugere og serviceudbydere kan benytte overvejes.

Systembrugeren er ansvarlig for sit eget tilslutningsanlæg. Dette skyldes, at det er systembrugeren, der tilsluttes, som skal eje, etablere og drive sit eget tilslutningsanlæg, jf. § 9, stk. 1.

I tilfælde, hvor systembrugeren vælger at anvende en serviceudbyder til at etablere og/eller drive systembrugers tilslutningsanlæg på vegne af denne, vil det fortsat være systembrugeren, der er ejer af tilslutningsanlægget, da denne forpligtelse ikke kan udliciteres.

Ministeriet opfordrer til, at en systembruger og serviceudbyder, der indgår en aftale om etablering og/eller drift af et tilslutningsanlæg, sikrer sig, at den nærmere rolle og ansvarsfordeling nærmere defineres i den aftale de to parter indgår med hinanden herom. Dermed må den nærmere rollefordeling bero på privatretlige aftaler indgået mellem en systembruger og serviceudbyder. Det er i denne sammenhæng centralt, at såfremt serviceudbyderen som virksomhed udgør et datterselskab i en koncern, der ligeledes driver transmissions- eller distributionsvirksomhed, som er underlagt økonomisk regulering, at en sådan virksomhed holdes separat og at virksomhed som serviceudbyder foretages i lige konkurrence med private selskaber.

6.5 Brintinfrastrukturselskaber, der kan være serviceudbydere

Dansk Erhverv og **RWE** fremhæver, at formuleringen "medmindre anden regulering er til hinder for" i § 10 kan skabe usikkerhed for branchen, da det er uklart, hvilken regulering der henvises til. Derfor bør det blive bekræftet af myndigheden, at der ikke eksisterer barrierer, som kan forhindre brug af en serviceudbyder.

Det følger af § 10, i bekendtgørelsen, at transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber uden for deres transmissions- eller distributionsvirksomhed, som er underlagt økonomisk regulering, i lige konkurrence med private selskaber, kan etablere og/eller drive tilslutningsanlæg på vegne af en systembruger ved aftale herom, jf. § 9, stk. 2., medmindre anden regulering er til hinder herfor.

Det er ministeriets opfattelse, at lov om Energinet umiddelbart udgør "anden regulering til hinder herfor", idet varetagelse af opgaver som serviceudbyder ikke er foreneligt med lov om Energinet.

Det fremgår af lovforslaget, at

"Gasforsyningsloven er ikke til hinder for, at f.eks. Evida Holding kan oprette et datterselskab, som vil kunne etablere og drive tilslutningsanlæg til det brintbaserede system i konkurrence med andre selskaber, som systembrugeren betaler for. Der vil i medfør af det foreslåede stk. 6, kunne fastsættes nærmere regler om

tilslutningsanlæg og relaterede aktiviteter i bekendtgørelser om tilslutning af biogas- og brinttilslutningsanlæg.”

Ministeriet er således ikke bekendt med regulering, der er til hinder for, at Evida Holdning, f.eks. opretter et datterselskab, som vil kunne etablere og drive tilslutningsanlæg til det sammenkoblede brintsystem eller til en brintklynge i konkurrence med andre selskaber, som systembrugeren betaler for.

7. Fordeling af omkostninger ved tilslutning (kapitel 4)

7.1 Måling af data

Evida opfordrer til en mere klar hjemmel for infrastrukturselskaberne til at kunne foretage målinger af den indfødte brint, inden denne injiceres endeligt i den fælles infrastruktur. Evida angiver, at det er centralt for dem at have adgang til egen station, så der sikres en datakilde, som Evida ejer. Endvidere vil for henholdsvis en aftager eller producent af brint være relevant med måling af mængde og tryk i punktet, hvor brinten henholdsvis forlader eller ledes ind i den fælles infrastruktur.

Evida forventer, at det på samme vis som med biogas, vil det mest efficiente være, at infrastrukturselskaberne, herunder Evida, ejer en station i umiddelbar tilknytning til elektrolyseanlæggets matrikel ophører for kontrol af mængde, tryk og kvalitet således, at brinten kan afvises eller tilbageføres i et relativt kort rør, hvis brinten ikke overholder de fastsatte kriterier for indfødning til den fælles infrastruktur. Alternativet vil være, at Evida etablerer stationen i tilslutningspunktet. Dette vurderes mindre efficient, da en afvisning af brinten i så fald skal rørføres et længere stykke tilbage. Den nævnte station vil på det foreliggende være at betragte som en direkte henførbare omkostning, som udløses af elektrolyseproducenten.

H2 Energy Europe bemærker til § 4, nr. 4 og 5, at det bør præciseres, hvad der menes med, at en bruger ikke kan tilsluttes, hvis denne findes at hindre sikker fysisk balancering af TSO/DSO-systemet. Og hvordan afklares dette allerede ved beslutning om tilslutning.

Dansk Erhverv og **RWE** bemærker, at i § 4, nr. 5 og 6, er det uklart, hvilke konkrete foranstaltninger, distributionsselskaberne vil implementere. Der skal være klarhed om de praktiske foranstaltninger som placering af og adgang til udstyr samt håndtering af vedligeholdelse.

Ministeriet bemærker indledningsvist, at formålet med § 4, nr. 4, 5 og 6 er, at brintinfrastrukturselskaberne uagtet tilslutningsforpligtelse også er pålagt forpligtelser i gasforsyningsloven til at sikre og måle kvalitet af brint, der leveres fra eller til systemet og sikre den sikkerhedsmæssigt forsvarlige fysiske balance i systemet. Dette skal respekteres af systembrugeren, og hvis ikke dette er tilfældet, kan systembrugeren ikke tilsluttes.

Ministeriet er opmærksom på, at det kan være nødvendigt, at brintinfrastrukturselskaberne ved tilslutningspunkt etablerer og driver en station, der måler mængde, tryk og kvalitet af den brint, som skal indføres eller aftages imellem systemet og tilslutningsanlægget. For at sikre klare retsgrundlag herfor, herunder omkostningsfordelingen herved, præciseres § 12 om fordeling af omkostninger ved tilslutning.

Ministeriet ændrer § 12, stk. 1 således, at det fremgår direkte af ordlyden i bestemmelsen, at øvrige direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen, der skal afholdes af systembrugeren, inkluderer sikring og måling af mængde, tryk og kvalitet.

Derudover bemærker ministeriet, at modellen ikke er til hinder for - men derimod understøtter, jf. § 11 - at systembrugeren etablerer og driver en station ved udgangen af dennes matrikel i forbindelse med indføddning i dennes tilslutningsanlæg med henblik på sikring og måling af mængde, tryk og kvalitet.

8. Klageadgang

Forsyningstilsynet gør opmærksom på, at Forsyningstilsynets afgørelse i en klagesag vil kunne indbringes videre ved klage til Energiklagenævnet. Der indføres således et flerinstansklagesystem. Derfor bør det overvejes, om det kunne være tilstrækkeligt, at ovennævnte afgørelser i stedet kan indbringes direkte for Energiklagenævnet.

Ministeriet er enig med Forsyningstilsynet i, at Forsyningstilsynets afgørelse i klagesager kan indbringes videre til Energiklagenævnet. Ministeriet har taget Forsyningstilsynets bemærkninger til efterretning. Ministeriet finder det dog fortsat hensigtsmæssigt, at transmissionsselskabers, transmissionssystemejeres og systemoperatørers, eller distributionsselskabers afgørelser om anvisning af tilslutningspunkt i henhold til § 3, stk. 1 kan påklages til Forsyningstilsynet. Dette skyldes bl.a., at i henhold til § 18, stk. 5, i lov om gasforsyning, behandler Forsyningstilsynet klager over afslag på anmodninger om adgang til systemet, jf. stk. 3. Derudover skyldes det hensynet til ensartethed, idet afgørelser om tilslutning på lignende retsområder ligeledes kan påklages til Forsyningstilsynet. Det følger af § 8, stk. 1, 1. pkt., i Netti tilslutningsbekendtgørelsen¹, at net- eller transmissionsvirksomheders afgørelser i henhold til §§ 3 og 4 om anvisning af tilslutningspunkt kan påklages til Forsyningstilsynet. Derudover forventes afgørelser om tilslutning i henhold til kommende bekendtgørelse om tilslutning af producenter af vedvarende gas eller kulstoffattig gas til det metanbaserede gassystem også at kunne påklages til Forsyningstilsynet.

¹ Bekendtgørelse nr. 547 af 29. maj 2024 om nettilslutning af elproduktionsanlæg.

Evida finder det naturligt, at systembrugeren skal have en skriftlig afgørelse om anvisning af tilslutningspunktet, herunder vejledning om klageadgang og tidsfrist herfor. Bekendtgørelsens ordlyd efter sidste komma inkluderer, at systembrugeren kan få medhold, og at afgørelsen dermed ikke skal inkludere vejledning om klageadgang. Det er Evidas forståelse, at det er infrastrukturselskaberne, der anviser systembrugeren et tilslutningspunkt i infrastrukturen ud fra kriterierne i §3, som bl.a. inkluderer en "drøftelse med systembrugeren".

Det er ikke Evidas forståelse af § 3, at det er systembrugeren, som "anviser" et tilslutningspunkt, da dette er infrastrukturselskabets ansvar og opgave. Eftersom systembrugeren ikke på egen hånd kan afgøre et tilslutningspunkt, er ordlyden i § 8 om "medhold" uhensigtsmæssig. Evida er dog enig i, at systembrugeren kan anmode om tilslutning, hvortil der er knyttet en række forhold, herunder volumener, tekniske forhold mv., hvorfor der for disse forhold vil gælde, at Evida skal redegøre for eventuelle afvigelser, jf. kravene i § 8 – dette adskiller sig blot fra forhold direkte relateret til det fysiske tilslutningspunkt.

Indledningsvist er ministeriet enig med Evida i, at bekendtgørelsen skal forstås således, at det er brintinfrastrukturselskaberne, der har kompetencen til at træffe afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt. Ministeriet gør dog opmærksom på, at brintinfrastrukturselskaberne er underlagt en pligt til at tilslutte en systembruger, som anmoder herom, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Anvisning af tilslutningspunkt skal ske efter de efter de i § 3, stk. 1, 2. pkt. oplistede kriterier.

Ved afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt kan der således forelægge:

- 1) Fuldt ud medhold
- 2) Delvis medhold
- 3) Afslag

Ministeriet understreger, at undtagelsen til, at en afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt skal ledsages af en skriftlig begrundelse og vejledning om klageadgang og tidsfrist, jf. § 13 er betinget af, at afgørelsen giver systembrugeren fuldt ud medhold. Kravet skal ses i lyset af § 22, i forvaltningsloven og § 7, i bekendtgørelsen, hvorefter forvaltningsloven gælder for brintinfrastrukturselskabers afgørelser om anvisning af tilslutningspunkt. Ministeriet gør i øvrigt i den forbindelse opmærksom på, at ordlyden i § 8 om "medhold" følger princippet om ensartethed og er en almindelig anvendt ordlyd i lovgivning.

Brintinfrastrukturselskaberne skal således ved en afgørelse, der er negativ for parten ledsage en afgørelse med en skriftlig begrundelse og vejledning om klageadgang og tidsfrist. Det kan bero på en konkret vurdering i visse tilfælde, om der er givet fuldt ud medhold. Der vil skulle tage højde for, hvad parten udtrykkeligt har givet udtryk for at forvente og om eventuelle vilkår i afgørelsen er

standardmæssige. I tvivlstilfælde skal afgørelsen også ledsages af en skriftlig begrundelse og vejledning om klageadgang og tidsfrist.

Bekendtgørelse i forhold til udkast til bekendtgørelse i offentlig høring

I forhold til det udkast til bekendtgørelse der har været i offentlig høring, indeholder bekendtgørelsen følgende indholdsmæssige ændringer med baggrund i de modtagne eksterne høringssvar:

- § 11 ændres således, at sidste led af bestemmelsen udgår. Dette betyder ikke, at systembrugerens tilslutningsanlæg ikke skal være i overensstemmelse med lov om sikkerhed for gasanlæg og gasinstallationer samt regler udstedt med hjemmel i nævnte lov, men at ministeriet i stedet vil understøtte systembrugernes fokus på denne regulering via f.eks. Energistyrelsens vejledning om etablering af PtX på land på hjemmesiden veprojekter.dk. Derudover opfordres brintinfrastrukturselskaberne til at henvise deres tilslutningskunder til Energistyrelsens vejledningsmateriale, som en del af dialogen ved tilslutning.
- § 12 præciseres således, at det fremgår, at øvrige direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen, der skal afholdes af systembrugeren omfatter sikring og måling af mængde, tryk og kvalitet.

I forhold til det udkast til bekendtgørelse, der har været i offentlig høring, indeholder bekendtgørelsen følgende indholdsmæssige ændringer foretaget på ministeriets egen foranledning:

- Ikrafttræden for bekendtgørelsen ændres til den 8. april 2025 grundet L121 Forslag til lov om ændring af lov om gasforsyning, lov om Energinet, lov om anvendelse af Danmark undergrund og lov om planlægning senere forventede ikrafttrædelse til den 8. april 2025.

Herudover er der foretaget ændringer af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.